

Om kirken og homofili

– et Oase-dokument

Dansk Oases lederskab 2004

Anders Michael Hansens forord til rapport om homofili

I disse år befinder vi os i en teologisk og kulturhistorisk brydningstid i forbindelse med debatten om homofiles rettigheder i samfundet og i kirken til egentlig vielse. Aldrig før i historien er det blevet hævdet, at et forhold mellem to af samme køn kan udgøre det bærende grundlag for ægteskabet. Det er helt nyt og de samfundsmæssige, identitetsmæssige og familiemæssige konsekvenser heraf vil blive et problem, som de næste 2-3 generationer vil høste de dårlige frugter af. Det 6. bud "Du må ikke bryde et ægteskab" som har været gældende moralsk ramme i kristenheden i århundreder blev for alvor undermineret i forbindelse med de kulturradikales og 68-generationens værdiovertagelse af det offentlige rum. Den stadig mere liberale lovgivning omkring skilsmisse, abort og registrerede partnerskaber de sidste 35 år viser afkristningens konsekvenser for samfunds- og familieliv.

Det mest alvorlige problem er imidlertid, når kirkens ledere går på kompromis med det kulturradikale nyhedenskab og lader dets værdier være normerende for teologien, her særligt ægteskabet som skabelsesordning. Dermed lukkes der af for kirkens formidling af sin Herres helbredende nåde til sin skabelses faldne natur. Vi kan se frem til en tid de kommende år, hvor enhver kristen ortodox teologisk forståelse af ægteskab, seksualitet og familieforhold vil blive bekæmpet stadigt mere aggressivt og værdi-totalitaristisk. Vi vil sandsynligvis ende der, hvor enhver fastholdelse af kirkens klassiske syn på seksualitet og ægteskab vil blive kriminaliseret og dets fortalere straffes eller rammes af "berufs-verbot" på offentlige læreanstalter. Ytringsfriheden vil være knægtet og sandheden undertrykt ved uretfærdighed. Denne kulturhistoriske udvikling kan med al sandsynlighed ikke vendes men kirken må som en kultur i kulturen satse på at være det sted, hvor nåden og sandheden mødes - til genoprettelse og helbredelse af den faldne menneskenatur. Ikke blot i spørgsmålet om homofili, men i alle forhold. Men tiden kalder på en særlig artikulering af bibelske svar på det seksualetiske spørgsmål, ikke mindst af hensyn til kirkens sandhed, kraft og sundhed. Indeværende rapport om homofilspørgsmålet skal således ses som Dansk Oases teologiske og pastorale vejledning i dét spørgsmål. Hermed er ikke alt sagt, men et orienteringspunkt givet.

Anders Michael Hansen, 2004

Rektor for SALT, Kbh.

Sidder i Dansk Oases lederskab og tidligere valgmenighedspræst i Århus

Valgmenighed 1997 - 2004.

Anledningen

Det kirkelige velsignelsesritual for homofile som udsendtes af et flertal af de danske biskopper først på året er en logisk følge af den kurs som de afstak i 1997. Flere af biskopperne ønsker at gå videre til et egentlig vielse – og det må forventes at komme inden for en overskuelig fremtid. Da det syn biskopperne gør sig til talsmænd for er et brud på den universelle kirkes syn gennem 2000 år, er kirken som helhed forpligtet på nøje at undersøge de argumenter der menes at legitimere et sådant brud. Den følgende diskussion er et indspil i denne drøftelse.

Argumenterne

Til kirkeligt forsvar for homoseksuel praksis anføres ofte følgende argumenter i forskellig kombination:

- 1) *et nej til homofili er ukærligt og fordømmende og dermed imod evangeliets centrum,*
- 2) *Guds velsignelse omfatter alle som ønsker den,*
- 3) *et kirkeligt ritual kan hjælpe mennesker til at leve i et fast og trofast kærlighedsforhold,¹*
- 4) *noget som er medfødt, prædisponeret eller formet under graviditeten kan ikke defineres som synd,*
- 5) *én gang homoseksuel, altid homoseksuel – det står ikke til at ændre,*
- 6) *de 4-5 bibelske skriftsteder som handler om homofili er ikke relevante for vore dages homofili, enten fordi*
  - 6a) *skriftstederne er for få og perifere i forhold til biblens centrum eller*
  - 6b) *skriftstederne påstås at tale om en anden form for homoseksuel adfærd end den vi kender i dag, f.eks. hedensk tempelprostitution, frugtbarhedskult eller pæderasti, dvs. en seksuel relation mellem en voksen mand og en dreng – ujævnbyrdige relationer med et aspekt af afgudsdyrkelse, dominans, sex som handelsvare og i alle tilfælde en løsrivelse fra et egentligt trofast kærlighedsforhold, eller*
  - 6c) *Paulus er i sin afvisning af homofili begrænset af sin samtids holdninger og manglende medicinske og psykologiske oplysning – parallelt med hans manglende klarsyn i forhold til slaveriet og vil nogle tilføje kvindernes stilling i samfundet.*

---

¹ Homofile registrerede par har langt større skilsmisse-procent end heteroseksuelle par. Ifølge en undersøgelse fra 1981 lever kun 2 % af de homofile som monogame eller semi-monogame (dvs. mellem 2 og 10 partnere). En undersøgelse fra 1978 siger at 71 % af de homofile har haft mere end 500 forskellige seksual-partnere, 1/3 af disse over 1000 partnere. 80 % af homofile mænd har ifølge nogle undersøgelser anal-sex og det vurderes at disse har 430 gange større risiko for aids end heteroseksuelle mænd. Tilsvarende er risikoen for en lang række andre sygdomme overført via blod også meget stor. Ifølge en undersøgelse fra 1993 lever homoseksuelle mænd 30 år kortere end heteroseksuelle (også når der ses bort fra aids). Der er undersøgelser der viser at forekomsten af pædofili er 3 gange hyppigere blandt homoseksuelle mænd end blandt heteroseksuelle mænd. Disse statistiske data kan ikke uden videre overføres til danske forhold, men peger alligevel på at det store flertal af homoseksuelle lever i en egen kultur og livsstil med en lang række skadelige bivirkninger. Satinover 1996:55-69.

Overordnede perspektiver

Når jeg nedenfor ser nærmere på de anførte argumenter, sker det med tre perspektiver som vigtig klangbund for diskussionen.

a) *samtalen er sårbar og kræver respekt og nærvær.* Spørgsmålet om kirkens forhold til homofili berører menneskers årelange identitetskampe, erfaring af ensomhed og søgen efter helhed. Nærvær, støtte og kærlighed overfor de homofile bør være kirkens første svar. Gud elsker alle lige højt og er uden personsanseelse. Vi er fælles om at være mennesker, fælles om at være syndere, fælles om at være overgivet til Guds nåde for at blive delagtige i Guds rige.

b) *homofili er ikke en synd i særklasse.* I Ny Testamente nævnes homoseksuel praksis side om side med griskhed, misundelse, stridslyst, bagtalelse, sladder, pral, ulydighed mod forældre og upålidelighed (Rom.1,26-32) – hvem kan sige dig fri her? Økonomisk synd får eksempelvis langt større opmærksomhed i biblen end alle seksuelle synder tilsammen. Homoseksualitet er i Romerbrevet kap.1 ikke noget der fremprovokerer Guds vrede, men ét ud af en lang række forhold der viser at Guds vrede allerede er til stede over den menneskehed som siden syndefaldet har vendt Gud og hans oprindelige skaberhensigt ryggen.² Pointen er generel. Eksemplerne er mangfoldige.

c) *kirkelederes legitimering af synd, uanset størrelse, er en alvorlig udvikling.* Der er principielt set stor forskel på at forholde sig til menneskelivets brudthed i en sjælesørgerisk sammenhæng, hvor kompromisets vej til tider kan synes at være den eneste farbare – f.eks. i vanskelige beslutninger om skilsmisse og gengifte – og så i udgangspunktet at 'renvaske' et æble i haven hvor om Gud i sin uendelige kærlighed har sagt at det ikke er til vort bedste og vil afspore os i forhold til den livsfylde han har skabt os til.

Bedømmelse er ikke fordømmelse.

At beskrive homoseksuel praksis som etisk forkert bliver ofte i sit udgangspunkt diskvalificeret ved en påstand om en indbygget fordømmelse. Men en sammenblanding af be- og fordømmelse vil principielt umuliggøre enhver form for etisk vurdering af ret og forkert. Det er en uholdbar argumentation. Når det kan være vanskeligt at se forskel på fordømmelse og bedømmelse, ikke mindst for de homofile, skyldes det bl.a. at vi som kirke selv har sammenblandet tingene, når vi giver rum for attituder af stolthed og egen retfærdighed i forhold til homofile. Fordømmelsens synd er ofte alvorligere end det som fordømmes. Som Paulus siger i den sammenhæng i romerbrevet, hvor homoseksualitet vurderes negativt: "med din dom over andre fordømmer du dig selv" (Rom.2,1). Derfor må vi omvende os, når vi i stolthed eller usikkerhed har undladt at møde de homofile med respekt, kærlighed, støtte og venskab. Men et nej er ikke i sig selv fordømmende eller ukærligt, ligeså lidt som Jesu ord til kvinden i Joh.8,11 er fordømmende og ukærligt: "Heller ikke jeg fordømmer dig. Gå, og synd fra nu af ikke mere". Jesus lagde ikke røst til et humanistisk næstekærlighedsbegreb med ord som 'gå bort og gør det som du føler er rigtigt for dig'. Kærligheden i Jesu liv, det største bud udlevet i kød og blod, er kvalificeret af Guds oprindelige intention med menneskets liv og hjælper altid mennesker frem mod det mål.

² Richard Hays citerer E.Käsemann i engelsk oversættelse: "Paul paradoxically reverses the cause and consequence: moral perversion is the result of God's wrath, not the reason for it", Hays 1996:385.

Guds design i skabelsen

Ingen steder er Guds skabelsesintention med mennesket som legeme, sjæl og ånd (og dermed også som kønsvæsen) udtrykt klarere end i 1.Mos.1-2. De negative tekster som jeg vil kommentere til sidst må læses og forstås på baggrund af biblens positive tekster om menneskets seksualitet i skabelsesberetningen og i biblen som helhed. Her ser vi at 1) kønsdifferentieringen er et udtryk for Guds billede og Guds herlighed i skabelsen, og 2) at ægteskabet er den eneste gudgivne ramme om menneskets seksuelle samliv og tillige fra skaberens side er tænkt som et udtryk for Guds væsen (jf. Ef.5,32).

Jagten på det homofile gen

Det rejser spørgsmålet om Gud - som det ofte påstås - har skabt nogle som homofile. Der foregår i dag en intens jagt på det homofile gen. Diagnosticeringen af årsagen til homofili er meget kompleks og peger på en række krydspåvirkninger, indeholdende biologisk-genetiske, kulturelt-sociale, miljøbestemte og adfærdsmæssige faktorer.³ Populærvidenskabelige påstande om at man har fundet et homofilt gen er langt overdrevne og er tilbagevist af mange.⁴ Der synes højst at være tale om indirekte biologiske faktorer, f.eks. i form af prædisponering til at opleve dybere eksistentiel sårethed i relation til forældre under graviditet og tidlig barndom end andre.⁵ Mange studier og observationer peger på at de kulturelt-sociale og miljømæssige forhold, f.eks. traumer tidligt i relation til forældre, er langt mere udslagsgivende end det biologiske.⁶ Et forhold der ofte forties i medierne. Skulle det lykkes engang i fremtiden at finde et homofilt gen som én ud af mange påvirkninger, ændrer det ikke på det bibelske grundsyn. Forestillingen om at alt medfødt også er godt og rigtigt er en naturromantik som ikke genfindes i biblens realistiske antropologi (lære om mennesket) hvor gudbilledlighed og kødelighed står side om side.⁷

³ Satinover (1996:97) taler om 5 ikke-genetiske faktorer: prænatale (hormoner i livmoderen under graviditeten), postnatale fysiske (traume som følge af seksuel misbrug i tidlig barndom, virus-påvirkninger i tidlig barndom), symbolske (familieværdier, relationer til forældre), adfærdsmæssige (handlingsmønstre der gentages igen og igen), personlige valg. Hormon-balancen i livmoderen under graviditeten kan påvirke fosterets hjerne, men man har ikke fundet hormonelle forskelle hos hetero- og homoseksuelle.

⁴ Et studie af Byne og Parsons der analyserer 135 forskningsprojekter og psykiatriske studier om homoseksualitet konkluderer at der er "no evidence at present to substantiate a biological theory" (Satinover 1996:114). En undersøgelse af énæggede tvillinger der er opvokset i samme miljø (ikke bortadopterede) viser at hvor den ene er homoseksuel vil den anden også være det i 50 % af tilfældene. Det burde være 100 % hvis der er tale om en egentlig genetisk bestemmelse. 50 % er stadig et højt tal, men kan forklares gennem de ens miljøpåvirkninger. Andre lignende undersøgelser har lavere tal. Ofte vil de énæggede tvillinger også have haft seksuel omgang med hinanden indbyrdes, hvilket også er en stærk påvirkningskraft. Satinover 1996:85-87.

Forskelle mellem homo- og heteroseksuelle der måtte blive påvist i hjerneforskningen siger ikke nødvendigvis noget om genetik, da gentagen adfærd skaber ændringer i hjernen.

⁵ Satinover 1996:94.

⁶ Baggrunden kan være psykisk traume i forhold til en forældre af samme køn, hvor længslen efter en god relation til denne forældre senere udlevs i en intim relation til partnere af samme køn. Eller traumet kan være i relation til en forældre af modsat køn, hvor frygten for dette køn eller den manglende kontakt senere udlevs ved at man undgår nære relationer til det modsatte køn. Satinover 1996:104.107. Dr. Elisabeth Moberly konkluderer i sin forskning at homoseksualitet oftest er "a state of incomplete development" eller resultat af umødte behov, Stott 1984:319.

⁷ Arvesynden kan forstås sådan at vi er prædisponeret i vor faldne natur til at søge os selv, f.eks. trangen til berigelse på andres bekostning på et generelt plan eller kleptomanens ekstraordinære fristelse til at stjæle – faktorer der dog ikke fratager mennesket et moralsk ansvar for sine handlinger. I et bibelsk menneskesyn må vi tage det menneskelige fordærv alvorligt.

Identitetsændring er mulig

Kristen tro handler om tilgivelse, men også om transformation. Også i det felt der er til diskussion her er identitetsændring mulig. Statistikker viser at hvor der tidligere blev publiceret hundredvis af videnskabelige studier om behandling af homoseksuelle, er der indenfor de sidste årtier udgivet langt færre sådanne studier.⁸ Det er i høj grad blevet tabu at arbejde med ændring af homoseksuelles orientering blandt professionelle. Nogle har endda forsøgt ved lov at kriminalisere dette område, selv hvor behandling foregår efter de homoseksuelles eget ønske.⁹ En række undersøgelser peger imidlertid på muligheden for ændring fra homoseksuel til heteroseksuel orientering (ikke kun ændring af adfærd). Det inkluderer forskere som i udgangspunktet har været negative for en sådan mulighed, bl.a. Dr.R.Spitzer.¹⁰ Visse sekulære terapeutiske behandlingsformer viser fuld eller meget grundlæggende ændring af identitet hos 25-50 % af de 'behandlede' personer.¹¹ Visse kristne behandlingsformer som foruden samtalerapi også inkluderer forbøn viser fuld eller meget grundlæggende ændring i helt op til 50-80 % af tilfældene.¹²

De bibelske tekster

Men hvad siger de bibelske tekster – kan de rangeres ud på et sidespor som anført i den refererede argumentation til indledning?

*1.Mos.19 (Sodoma-beretningen)*¹³: tekstens mening er ikke helt klar og bortset fra Judas 7 udlægger en lang række andre skriftsteder ikke Sodomias synd som homoseksualitet men som hykleri, løgn, ondskab, hovmod og manglende omsorg for den fattige (se Es.1,10ff; Jer.23,14; Ez.16,49ff). Det er dog yderst vanskeligt at læse teksten uden at se en form for homoseksualitet indblandet i voldshandlingen, og sådan er det også blevet udlagt i hele den jødiske tradition. Det er et eksempel på at man i GT kender til homoseksuel adfærd løsrevet fra hedensk tempelkult. Samtidig må det fastholdes at GTs profeter lægger vægten på andre af Sodomias synder.

⁸ I 1963 definerede Committee on Public Health fra New York Academy of Medicine homoseksualitet som "an illness", de homoseksuelle var "emotionally disturbed". Efter meget kraftige demonstrationer, hvor psykiatere udråbtes som de homoseksuelles fjende nr. 1, blev homoseksualitet slettet fra APA's (American Psychiatric Association) liste over psykiatriske sygdomme i 1973. I de mellemliggende 10 år (fra 1963 til 1973) fremkom ikke ny videnskabelig viden. Afstemningen var politisk drevet, ikke videnskabeligt begrundet. *Satinover* 1996:32.

Efter dette stemningsskift er antallet af publikationer i psykiatriske tidsskrifter om behandling af homoseksualitet faldet drastisk. Før og lige omkring APA-beslutningen blev der i en 9-årig periode (1966-74) udgivet over 1000 sådanne artikler, lige efter beslutningen blev der i en 5-årig periode (1975-79) kun udgivet 42 artikler.

Satinover foretager en sammenligning med behandling af alkoholikere. Da mange indenfor psykoterapien var ved at opgive behandling af alkoholikere, fordi man kun havde 1 % succes i behandlingen, fremkom AA med en 30 % succesrate. I begyndelsen tog man ikke denne behandlingsform seriøst, men i dag er den anerkendt. Tabuiseringen af behandling af homofili hindrer de behandlingsformer der rent faktisk har stor succesrate i at udbredes og videreudvikles. *Satinover* 1996:170.

⁹ I 1994 forsøgte gay-aktivister (forgæves) at påvirke APA til at forbyde psykiatere at behandle homoseksuelle. *Satinover* 1996:35-36.

¹⁰ Dr. Spitzer er professor i psykiatri på Columbia Universitet i New York. Han var en af hovedkræfterne bag beslutningen i APA om at fjerne homoseksualitet fra listen over mentale forstyrrelser. *Mogensen* 2002:184.

¹¹ *Satinover* 1996:180-87.

¹² Her nævnes HA (homosexuals anonyme), Exodus (paraply-organisation for 200 meget forskellige kristne 'ministries' blandt homofile), Desert Streams (A.Comiskey), Redeemed Life Ministries (Mario Bergner), Pastoral Care Ministries (L.Payne). *Satinover* 1996:197-205.

¹³ Se Hays 1996:381; Kærligheden glæder sig ikke 1996:46-47; Nissen 2003:169; Humphrey 2004:38.

3.Mos.18,22 og 20,13 (*hellighedsloven*)¹⁴: den mandlige homoseksualitet som forbydes her vil nogle begrænse til et spørgsmål om rituel frem for moralsk renhed og en afstandtagen til de omkringboende folkeslags afgudsdyrkelse (jf. ordet 'vederstygghed'). Det skulle således være en del af de forskrifter som ikke er bindende i den nye pagt. Problemet med den tolkning er at der i sammenhængen også tales imod bl.a. utugt, incest og omgang med dyr – det 6. bud synes at danne baggrund for disse forbud. GT har heller ikke en egentlig sondring mellem morallov og rituallov, derfor må spørgsmålet om stadig gyldighed afgøres i lyset af Ny Testamente.

1.Kor.6,9-11 (*lastekatalog; jf.1.Tim.1,10*):¹⁵ Det første udtryk på græsk *malakoi* betyder egentlig 'mild' og er en teknisk betegnelse for den passive part i et mandligt homoseksuelt forhold (ofte unge drenge). Det andet udtryk *arsenokoitai* er en græsk version af 3.Mos.20,13 (at ligge med en mand) og det tilsvarende udtryk på hebraisk brugtes i rabbiniske tekster om homoseksualitet. Paulus bekræfter dermed hellighedslovens etiske vurdering af homoseksualitet som synd.¹⁶ Selv om der bruges et udtryk om en passiv partner, er der intet i teksten som begrænser omtalen til pæderasti. Det er heller ikke normalt at et lastekatalog beskæftiger sig med meget afgrænsede fænomener, og ønskede Paulus her at begrænse sig til pæderasti, hvorfor brugte han så ikke nogle af de ord der var til rådighed for at markere denne afgrænsning? Udtrykket *arsenokoitai* bruges også i lastekataloget i 1.Tim.1,10, som tydeligvis bærer præg af at dekalogen (de 10 bud) danner ramme omkring eksemplerne. Homoseksuel praksis bryder altså med det 6. bud på lige fod med heteroseksuelt ægteskabsbrud.

Rom.1,26f (*syndefaldets altomfattende virkelighed*):¹⁷ Her er vi ved den afgørende tekst, hvor også kvindelig homoseksuel praksis nævnes side om side med den mandlige. Det udelukker at Paulus kun taler om pæderasti (et fænomen blandt mænd/drenge), og det udelukker endvidere at Paulus kun taler om kultisk prostitution (en kvindelig sådan var ukendt i antikken).¹⁸ Argumentationen i Rom.1 handler om at Guds skaberværk og skaberordning er et vindue hvori mennesket ser Guds herlighed. Hedningerne trak så at sige gardinet for skabelsens vindue. Deres fremmedgjorthed overfor det sande gudsbillede medførte bl.a. seksuel forvirring og en lang række andre 'almindelige' synder som udtrykte en forvrængning af menneskets oprindelige gudbilledlighed. At de udskiftede 'den naturlige omgang' med 'den naturstridige' kan ikke, som mange fortalere for homofili gør det, tolkes om nogle der pr. natur er heteroseksuelle men ved et bevidst valg skifter til homoseksuel adfærd – til forskel fra vore dages 'ægte' homoseksuelle.¹⁹ Samme udskifte-terminologi bruges i Rom.1 om hedningerne, der udskiftede Guds sandhed med løggen – det handler ikke om at hver

¹⁴ Se Hays 1996:381-382; Kærligheden 1996:44-46; Nissen 2003:169-170; Humphrey 2004:38.

¹⁵ Se Hays 1996:382-383; Kærligheden 1996:50-51; Nissen 2003:174; Humphrey 2004:39; Sandberg 2001:99-109; Fee 1987/93:242-244.

¹⁶ Kun det etiske perspektiv fastholdes, ikke handlingens juridiske konsekvens som i moseloven er dødsstraf, jf. Jesus der afviser stening ved utugt i Joh.8, men fastholder moselovens grundlæggende etiske vurdering af utugt.

¹⁷ Se Hays 1996:183-189; Kærligheden 1996:47-50; Nissen 2003:171-174; Humphrey 2004:38; Sandberg 2001:85-98; Morris 1988:91-93; Dunn 1988:64-66; Fitzmyer 1993:285-288.

¹⁸ J.Dunn siger om Rom.1: "Paul's indictments seems to include all kinds of homosexual practice...and was not directed against one kind of homosexual practice in distinction from another", Dunn 1988:65.

¹⁹ J.Aagaard påstod således allerede i 1980: "Rom.1 handler ikke om de homofile, men om de heterofile, der på grund af religiøs forførelse ender i seksuel perversion...det afgørende er derfor om mennesker i udøvelsen af homoseksualitet handler mod deres natur eller handler ud fra deres natur", Aagaard 1980:13.

enkelt hedning personligt fravalgte skabelsens Gud, de var jo født ind i hedenskabet. Det er det universelle syndefald der beskrives som en kollektiv proces med 1.Mos.1-3 som baggrund. Udtrykkene *kata physin* (efter naturen) og *para physin* (imod naturen) var almindelige termer for heteroseksuel og homoseksuel praksis. Det 'naturlige' angiver ikke om noget er prædestineret og ikke-valgt i forhold til noget der er tillært som barn eller voksen, men sigter på skabelsens orden som den kommer til udtryk i skabelsen af mand og kvinde før syndefaldet, inden den etiske forvirring satte ind. 'Det naturlige' handler ikke om hvordan tingene *er*, men hvordan de *burde være*.
Konklusion: de mange omtolkningsforsøg bærer tydelige spor af et ønsket resultat, der ikke kan forenes med teksterne selv²⁰.

Legemets forløsning

Romerbrevet standser ikke ved kap.1, men går videre til nåden i kap.3-5 og korsets forvandlende kraft i kap.6-8. Mennesket er i Kristus ikke længere bundet af fortiden eller af psykologisk eller biologisk determinisme/skæbne. Det modtager nye muligheder ved Ånden – i stadig kamp med det gamle liv (Rom.6,1-4 og 8,1-11). Nybruddet i Kristus til trods er det ikke alle der oplever genoprettelse af deres identitet i dette liv. Derfor skal vi også lytte til vidnesbyrd fra homofile som trods årelange kampe ikke har set den ændring de har længtes efter. Cølibat er her en vej som måske er svær at få øje på i vor kulturs seksualfiksering, men som både Jesus og Paulus med deres livsstil har vist er en mulig og meningsfuld vej. Vi må som kirke støtte homoseksuelle der ikke erfarer en ændring af seksuel orientering til at vandre den vej sammen med millioner af hetero-seksuelle singles. Og mest af alt skal vi forkynde håbet om 'legemets forløsning' i det fuldkomne gudsrige (Rom.8,23). Indtil da må vi alle – på forskellige områder af livet – sukke efter forløsning midt i vor brudthed.

Efterskrift

Roland Spjuth udtrykker i artiklen "Et hushåll för de hemlösa" betænkelighed ved kirkens tendens til énsidigt at lovprise kernefamilien i en tid hvor mange står uden kernefamiliens netværk – enlige, fraskilte, homoseksuelle m.fl. - og hvor familien endvidere er privatiseret frem for at være en offentlig og bidragende ressource i samfundet. Kirken skal bekræfte og styrke ægteskabet, men må ikke leve som om ægteskabet er den eneste måde at leve i tætte relationer på. Derfor må der eksperimenteres også i kirkens sammenhæng med alternative boformer og fællesskaber, samtidig med at kernefamilien og den kristne menighed som helhed må være et redskab for gudrigets kropsliggørelse og helbredende nærvær i samfundet – et

²⁰ Richard Hays konkluderer i sin eksegetiske undersøgelse: "Despite the efforts of some recent interpreters to explain away the evidence, the New Testament remains unambiguous and univocal in its condemnation of homosexual conduct. The difficult questions that the church must face are all hermeneutical questions", Hays 1996:394. Johannes Nissen fra Århus Universitet synes med en reference til G.Bexell at gøre sig til talsmand for at teksternes efter hans mening åbne karakter placerer spørgsmålet om homofili som et 'adialogon' (mellemting hvor man skal give hinanden frihed under respekt, ligesom i urmenighedens forhold til afgudsofferkød, Rom.14-15). Han refererer Bexells sammenfatning af hele debatten i fire mulige standpunkter hvoraf kun det 2. og 3. punkt er kristent acceptabelt ifølge Bexell – han er selv tilhænger af det 3. punkt: 1) Det er moralsk forkert både at være homoseksuel og praktisere det. 2) Det er moralsk acceptabelt at være homoseksuel, men man bør ikke praktisere det. 3) Det er moralsk acceptabelt at udøve homoseksualitet forudsat at der gælder de samme normer for troskab og kærlighed som for heteroseksuelle. 4) Ligesom punkt 3, men uden krav om normer for troskab og kærlighed. Nissen 2003:189-190.

hjem for hjemløse. Sandberg 2001:119-136. - Samtidig med at professor R.Hays fastholder biblens negative vurdering af homoseksualitet, understreger han vigtigheden af at finde veje til at leve "within the church in a situation of serious moral disagreement while still respecting one another as brothers and sisters in Christ". Han mener således at homoseksuelle kan være medlemmer af kirken ligeså meget som misundelige personer kan det (begge nævnes i Rom.1), og at de sammen med alle andre syndere i kirken skal kaldes til at omforme deres identitet i lyset af evangeliet. Hays 1996:400. - Også J.Stott understreger vigtigheden af kirken som et hjem for homoseksuelle, bl.a. i lyset af at den homoseksuelles virkelighed er bundet op i ensomhed og tab af fællesskab. Stott 1984:321.

Kirkens nej til homoseksuel praksis giver derfor kun mening, hvor kirken samtidig er et genuint helbredende fællesskab.

Litteratur:

Dunn, James D.G.: Romans 1-8. WBC. Dallas Texas: Word Publ. 1988.

Fee, Gordon: First Epistle to the Corinthians. NICNT. Grand Rapids MI: Eerdmans 1987/93.

Fitzmyer, Joseph A.: Romans (The Anchor Bible). London: Geoffrey Chapman 1993.

Hays, Richard: The Moral Vision of the New Testament. Edingburgh: T&T Clark 1996 (s.379-406).

"Kærligheden glæder sig ikke over uretten", rapport fra MF og DBI. Århus 1996.

Honoré, Paul: Fra Moses til Nutiden. Om homoseksualitet og homoseksuelle. Paul Kristensens forlag 1992.

Humphrey, Edith M.: What God has not Joined. Art. i Christianity Today, sept.2004.

Mogensen, Ole Backer: Homoseksualitet. Artikel i Køn til Debat. København: Credo Forlag 2002.

Morris, Leon: The Epistle to the Romans (The Pillar NT). Grand Rapids MI: Eerdmans 1988.

Nissen, Johannes: Bibel og Etik. Århus: Århus Universitetsforlag 2003 (s.165-191).

Sandberg, Agneta m.fl.: Den hemlösa sexualiteten. Om homoseksualitet och kristen tro. En antologi. Örebro: Libris 2001.

Satinover, Jeffrey: Homosexuality and the Politics of Truth. Grand Rapids MI: Baker Books 1996.

Stott, John: Issues Facing Christians Today. Basingstoke UK: Marshall 1984 (s.301-324)

Thomsen, Niels (red.): Registreret partnerskab, samliv og velsignelse. Rapport fra biskopperne. Århus Stift 1997.

Aagaard, Johannes: De homofile og den kristne tro. Århus: Kirketjenesten i Danmark 1980.